

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Sabola a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci žalobce: **Fyzikální ústav AV ČR, v.v.i.**, se sídlem v Praze 8, Na Slovance 2, zastoupený JUDr. Karlem Zuskou, advokátem v Praze, Praha 5, Radlická 3185/1c, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem v Praze 1, Karmelitská 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2015 č.j.: MŠMT-49278/2013-4,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 30.1.2015, č.j. MŠMT-49278/2013-4, se **ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Karla Zusky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal soudní ochrany proti nezákonnému zásahu in eventum proti rozhodnutí, in eventum ochrany proti nečinnosti ze strany žalovaného Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a to ve věci Oznámení č. S-0027/01/09 o nevyplacení části dotace, č.j. MŠMT-49278/2013-4, ze dne 30.1.2015 (dále také jako „rozhodnutí“).

Žalobce v podané žalobě uvedl, že je právnickou osobou – veřejnou výzkumnou institucí vedenou v Rejstříku veřejných výzkumných institucí, sp.zn. 17113/2006-34/FZÚ, žalovaný je ve vztahu k žalobci správním orgánem (výkonem funkce řídicího orgánu OP VaVpl byl v souladu s usnesením vlády ČR č. 175 ze dne 22.2.2006 pověřen ministrem, a to konkrétně Sekce řízení Operačních programů EU), resp. poskytovatelem dotace, který na základě žádosti žalobce vydal dne 29.8.2011 rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0027/01/01, č.j.

11772/2009-45, dále pak ve znění pozdějších dodatků, a to podle § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o rozpočtových pravidlech“). V souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace nárokoval žalobce jako způsobilý výdaj mj. kurzové ztráty u investičních položek, přičemž tak od počátku realizace projektu, na který byla dotace poskytnuta, činil způsobem, který po něm sám žalovaný požadoval. Posléze však žalovaný označil uplatněné kurzové ztráty za nezpůsobilé a zpětně je vyřadil. Dne 20.1.2014 vydal žalovaný Oznámení o zastavení plateb č. P-002701/05 a poté, přestože po posouzení správcem daně ve zprávě o daňové kontrole ze dne 28.5.2014 nebylo ve vztahu ke kurzovním rozdílům a ve vztahu ke spotřebnímu materiálu nic uvedeno, bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť nevyplacení dotace je možné učinit pouze v případech, mezích a způsobem stanoveným zákonem. Přípustné postupy upravují Rozpočtová pravidla. Z rozhodnutí není patrné, dle jakého zákonného ustanovení bylo vydáno, rozhodnutí není řádně odůvodněno, žalobce si proto není jist, jakým způsobem se má proti vydanému aktu bránit. Rozhodnutí nemůže mít formu opatření dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, neboť takové opatření není konečným rozhodnutím a na takové rozhodnutí by mělo navazovat konečné správní rozhodnutí. Žalovaný nikterak nerespektoval rozhodnutí příslušného finančního úřadu, který v konkrétním případě dospěl k závěru odlišnému. Žalovaný se nikterak v rozhodnutí nevypořádal se skutečností, že příslušný finanční úřad dospěl k závěru odlišnému (ačkoliv finanční úřad je dle zákona věcně příslušný k posouzení, zda došlo k porušení rozpočtové kázně či nikoliv) a nadále svévolně trval na svých vlastních zjištěních. Bylo tak porušeno právo žalobce na spravedlivý proces, rovněž byla porušena zásada vázanosti správního orgánu rozhodnutím jiného orgánu dle § 57 správního řádu, dále pak zásada právní jistoty a legitimního očekávání.

Pro případ, že by soud posoudil oznámení o nevyplacení části dotace jako rozhodnutí, jedná se v důsledku o správní rozhodnutí konečné. Žalovaný se nevypořádal s argumenty žalobce, které vznášel již v průběhu realizace projektu, nevysvětlil, na základě čeho považuje postup žalobce za rozporný s rozhodnutím o poskytnutí dotace, resp. rozpornými s příslušnými pravidly. Nedostatek odůvodnění oslabuje práva žalobce, který nemá možnost se seznámit s důvody, kterými žalovaný odůvodnil údajné porušení rozpočtové kázně.

Žalobce rovněž nesouhlasil se závěry žalovaného týkající se věcného posouzení, kdy v žalobním návrhu rozvedl, proč výdaje jím uplatněné jsou způsobilé k proplacení dotace. U kurzových rozdílů se žalobce řídil doporučeným postupem obsaženým v metodické příručce, vydané žalovaným. Žalovaný však změnu svého postoje v průběhu času změnil, kdy takové jednání žalobce považuje za zcela nekonzistentní.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že není splněna podmínka žalobní legitimace žalobce, protože napadeným úkonem nedošlo k přímému zkrácení práv žalobce, není tak splněna podmínka nezákonnosti zásahu, resp. napadený úkon nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu definice, jež je uvedena v § 65 odst. 1 soudního řádu správního. Ke skutkovému stavu žalovaný uvedl, že žalobce porušil několik povinností, stanovených v rozhodnutí o poskytnutí dotace, resp. dopustil se nesrovnalostí, které byly důvodem nevyplacení části dotace. Vznikly nesrovnalosti z důvodu chybných zaúčtování kurzových rozdílů, které byly žalobcem zaplacený a nárokovány jako investiční výdaje, ale zaúčtovány byly mezi výdaji neinvestičními, rovněž tak žalobce pochybil u nárokování výdajů za spotřební materiál, kdy absentoval primární doklad. Žalovaný, jakožto orgán odpovědný za řízení a provádění operačního programu pro období 2007 – 2015, jehož povinnosti jsou vymezeny v čl. 60

nařízení rady (ES) č. 1083/2006 ověřil, že výdaje provedené žalobcem nejsou v souladu s jím řízeným programem a účelem jednání žalovaného bylo zabránění zneužití veřejných prostředků, kdy navíc žalovaný se neztotožnil se závěrem finančního úřadu. Žalovaný má za to, že postupoval v souladu s evropskou legislativou i souvisejícími metodikami. K tvrzení žalobce, že žalovaný byl nečinný, když nereagoval na rozklad proti oznámení o nevypacení části dotace, uvedl, že rozklad je z povahy věci nepřipustný. Navrhl odmítnutí, popř. zamítnutí podané žaloby.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného upravil žalobu s tím, že netrvá na tom, aby v dané věci bylo o podané žalobě vedeno řízení o ochraně proti nečinnosti a uvedl, že třetí senát Městského soudu v Praze ve věcech vedených pod sp.zn. 3A 62/2015 a 3A 63/2015 konstatoval, že oznámení o nevypacení části dotace je svou povahou rozhodnutím v materiálním smyslu slova, obdobně se vyjádřil Ústavní soud ve svém nálezu sp.zn. Pl.ÚS 12/14. Dále žalobce uvedl, že žaloba proti rozhodnutí, resp. proti zásahu je přípustná, setrvává na tom, že žalovaný nebyl oprávněn nevyplatit část dotace, když poukazuje žalovaný na příručku, která není v této věci relevantní. Důvody údajné nesrovnalosti popř. nehospodárnosti nejsou v napadeném rozhodnutí uvedeny. Žalovaný bez opory v zákoně snížil s konečnou platností dotaci, jež byla určena k financování předloženého projektu. Napadené rozhodnutí lze považovat z tohoto důvodu za nicotné. Navrhl, že aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, popř. rozhodl, že napadené rozhodnutí se prohlašuje za nicotné, in eventum navrhl, aby bylo určeno, že zásah žalovaného spočívající v nevypacení části dotace je nezákonný.

Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím o poskytnutí dotace č. 0027/01/01, č.j. 11772/2009-45 ze dne 29.8.2011 byla žalobci žalovaným poskytnuta dotace za účelem realizace Projektu HiLASE: Nové lasery pro průmysl a výzkum a to na základě Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, prioritní osy 2 – Regionální VaV centra, oblast podpory 2.1 – Regionální VaV centra, a to v maximální možné výši 799.955.260,- Kč. Skutečná výše dotace bude poskytnuta na základě skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných výdajů, které splní podmínky způsobilosti stanovené tímto rozhodnutím. Odnětí dotace, jak vyplývá z Oznámení, konkrétně z čl. XXII. Může dojít, pokud nebudou naplněny podmínky pro odnětí dotace, a to v souladu s § 15 zákona o rozpočtových pravidlech. Dané Rozhodnutí bylo doplněno Dodatkem č. 0027/01/02 ze dne 20.7.2012, Dodatkem č. 0027/01/03 ze dne 22.8.2013 a Dodatkem č. 027/01/04 ze dne 12.3.2014.

Oznámením č. P-0027/01/05 o pozastavení plateb, č.j. MSMT-49278/2013-2, ze dne 20.1.2014 žalovaný žalobci oznámil, že z důvodu porušení v oznámení specifikovaných podmínek (zaplacení i nárokování kurzových rozdílů ve výši 80.882,23 Kč a ve výši 42.806,42 Kč v investicích, ačkoliv jsou tyto zaúčtovány v neinvesticích, uplatnění spotřebního materiálu ve výši 2.574,72 Kč s absencí primárního dokladu, poplatek za změnu letenky ve výši 4.028,62 Kč z důvodu pochybení na straně žalobce, pojištění zahraničních cest ve výši 760,- Kč aj.), pozastavuje dle § 44a odst. 5 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech platby, neboť se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň. Žalovaný uvedl, že dané podezření předá příslušnému finančnímu úřadu, kdy po ukončení jeho šetření následně rozhodne o snížení dotace, nebo o zrušení či pozastavení plateb.

Ze zprávy o daňové kontrole provedené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu u žalobce vyplývá, že celková výše vyplacené dotace ke dni zahájení kontroly (dne 28.3.2014) činila 482 485 693,01 Kč. Porušení rozpočtové kázně nebylo zjištěno u částek 42.806,42 Kč a 80.882,23 Kč (kurzové rozdíly) a u částky 2.574,72 Kč (výdej materiálu ze skladu). Naopak porušení rozpočtové kázně bylo zjištěno u částek 5.968,71 Kč (diagnostika, oprava a

kontrola), 1.320,- Kč (tisk posteru), 4.028,62 Kč (poplatek za změnu letenky), 0,34 Kč (kurzový rozdíl), 760,- Kč (pojištění zahraničních cest) a u 6.800,- Kč (odměna zaměstnanci). Finanční úřad uzavřel, že na základě provedené kontroly a dle zjištěných skutečností vydá platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně dle § 44a odst. 3 písm. a) a písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech v částce 2.822,- Kč a v částce 16.047,- Kč. S ohledem na ust. § 44a odst. 5 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech se započítávají i částky z důvodu neoprávněného použití dotace poskytovatelem dosud nevyplacené, byla povinnost odvodů splněna.

Rozhodnutím č. S-0027/01/09 o nevyplacení části dotace, č.j. MSMT-49278/2013-4, ze dne 30.1.2014, bylo žalobci žalovaným oznámeno, že mu nebude pro porušení podmínek v oznámení uvedených vyplacena část přiznané dotace, a to i s přihlédnutím k rozhodnutí příslušného finančního úřadu, kdy žalovaný, jakožto řídicí orgán i přes zjištění příslušného finančního úřadu nadále trval na nezpůsobilosti dotčených výdajů. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce, jakožto příjemce zaplatil nezpůsobilé platby z projektového účtu, čímž došlo k neoprávněnému užití dotačních prostředků, v důsledku toho došlo k porušení Pravidel způsobilých výdajů (obsažených v příloze č. 1a Příručky pro příjemce OP VaVpl a Přílohy č. 14a) Příručky pro příjemce OP VaVpl a čl. VI. Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Nedodržením těchto podmínek došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu a Národního fondu a tím i k podezření na porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.

Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez nařízení ústního jednání, neboť postupoval podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když napadené rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.

Při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Podle § 68 odst. 1, odst. 2 věta první a odst. 3 správního řádu (ve znění účinném do 30.6.2012) rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Ustanovení § 14e rozpočtových pravidel v rozhodném znění (účinném do 19. 2. 2015) stanoví:

- (1) Poskytovatel nemusí vyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a to do výše, která je stanovena v rozhodnutí o poskytnutí dotace jako nejvyšší možná výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Přitom přihlédne k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace.
- (2) V případě, že poskytovatel provede při proplácení dotace opatření podle odstavce 1, informuje o něm písemně příjemce a příslušný finanční úřad, a to včetně jeho rozsahu a odůvodnění.

(3) Provede-li poskytovatel opatření podle odstavců 1 a 2, může pokračovat v proplácení zbývajících částí dotace.

(4) Na opatření podle odstavců 1 až 3 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.

K povaze aktu označeného jako oznámení o nevyplacení části dotace soud předně vycházel z nálezu Ústavního soudu ze dne 16.6.2015, sp.zn. Pl.ÚS 12/14, kterým byla výluka ze soudního přezkumu předmětného opatření zakotvená v § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel v rozhodném znění prohlášena za protiústavní. Ústavní soud tak uzavřel, že opatření (nazvané oznámení) o nevyplacení části dotace vydané dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech je rozhodnutím v materiálním slova smyslu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak ve svém usnesení vydaném dne 18.4.2017, č.j. 6 Afs 270/2015-48, konstatoval, že „*je nutné dovodit, že rozhodnutí poskytovatele dotace o pozastavení (krácení) dotace je individuálním správním aktem splňujícím materiální i formální znaky vyžadované § 65 odst. 1 s. ř. s., a může být tedy podrobeno soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Je zde adresát tohoto rozhodnutí (příjemce dotace), jehož práva založená rozhodnutím o poskytnutí dotace se tímto aktem závazně mění, resp. ruší, je zde také předepsaný závazný postup předcházející vydání tohoto aktu. Zákon výslovně stanoví i písemnou formu tohoto úkonu a jeho oznámení adresátovi.*“ Zároveň uvedl, že „*Ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel je formulováno tak, že nejprve obsahuje dispozici (poskytovatel nemusí vyplatit část dotace) a teprve poté hypotézu (domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie). Mohlo by se jevit, že vyplácení dotace je faktickou činností, kterou se poskytovatel dotace rozhodne před jejím započítáním nebo v jejím průběhu změnit tak, že dotaci nebo její část nevyplatí a příjemce dotace o tom pouze neformálně informuje. Pak by nezákonné nevyplacení dotace představovalo spíše nezákonný zásah, proti němuž se lze bránit žalobou dle § 82 s. ř. s. Rozpočtová pravidla, ale výslovně stanoví, že je třeba příjemci dotace nevyplacení dotace nejen oznámit, ale oznámení musí obsahovat i určité formální náležitosti. V oznámení musí poskytovatel uvést rozsah krácení dotace a důvody, pro které ke krácení došlo. Musí přihlídnout i k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace (srov. § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel). Nejedná se tedy o neformální úkon, který by pro nedostatek předepsané formy nemohl být považován za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.*“

Jakkoliv z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, podle jakého zákonného ustanovení bylo vydáno, lze učinit dílčí závěr, že skutkový stav, na jehož základě bylo rozhodnuto, jakož i dopady rozhodnutí do sféry žalobce, jsou obdobné rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel. Zároveň z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.4.2017, č.j. 6 Afs 270/2015-48, lze učinit obecný závěr, že rozhodnutí poskytovatele dotace o krácení dotace je individuálním správním aktem splňujícím materiální i formální znaky vyžadované § 65 odst. 1 s. ř. s., a může být tedy podrobeno soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Soud proto i ve vztahu k žalovanému rozhodnutí dospěl k závěru, že jde o rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s.ř.s, a žalovaným namítaný nedostatek aktivní legitimace žalobce soud proto shledal nedůvodným.

Jak je konstatováno výše, žalobou napadené rozhodnutí neobsahuje ve výroku ani v odůvodnění právní ustanovení, na jehož základě žalovaný dotaci nevyplatil. Má-li soud rozhodnutí věcně přezkoumat a z pohledu jeho zákonnosti je konfrontovat s žalobními body, pak mu popsání deficitu takový postup nedovoluje. Soud nemůže učinit závěr o tom, zda je rozhodnutí souladné se zákonem, pokud výrok ani odůvodnění rozhodnutí neobsahují konkrétní právní normu, podle níž žalovaný při vydání rozhodnutí postupoval. V tomto

ohledu soud dodává, že ani ve vyjádření k žalobě žalovaný nereagoval na přiléhavé žalobní tvrzení namítající absenci aplikované právní normy a obtížnou situaci, pokud se měl žalobce vůči napadenému rozhodnutí vymezit, resp. proti závěrům žalovaného bránit.

Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že žalobce zaplatil nezpůsobilé platby z projektového účtu v rozporu s podmínkami dotačního rozhodnutí, čímž měl porušit rozpočtovou kázeň. Možnost nevyplatit část dotace rozpočtová pravidla spojují skutkovým stavem předpokládaným v § 14e rozpočtových pravidel v rozhodném znění. Nevyplacení části dotace podle tohoto ustanovení bylo v rozhodné době vázáno na porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie. Porušením těchto pravidel však žalovaný v rozhodnutí neargumentoval. Ani obsah správního spisu jednoznačně nesvědčí o zjištění skutkového stavu, s nímž zákon nevyplacení části dotace v rozhodné době spojoval. Rozhodnutí tedy nebylo možné interpretovat ve znění konkrétního zákonného ustanovení, jehož neuvedení ve výroku, resp. odůvodnění by znamenalo pouze zjevnou nesprávnost odstranitelnou opravou rozhodnutí.

Pro výše uvedené vady je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. je proto soud zrušil. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V tomto ohledu bude mít žalovaný na zřeteli, že jeho postup při jakémkoliv nevyplacení peněžních prostředků musí být pro příjemce srozumitelný a předvídatelný. V případně vydaném rozhodnutí o nevyplacení části dotace je tedy žalovaný povinen uvést konkrétní ustanovení, podle kterého nebyla část dotace vyplacena, v případě že půjde o postup podle § 14e rozpočtových pravidel, uvede důvody, ve kterých je spatřováno porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, jejich závažnost, rozsah a vliv na dosažení účelu dotace.

K námitce nicotnosti rozhodnutí vznesené žalobcem soud odkazuje na soudní judikaturu, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.1.2006 č.j. 1 Afs 6/2005-65 (dostupný na www.ns.soud.cz), v němž soud uvedl, že za vady, které způsobují nicotnost, je nutno považovat vedle absolutního nedostatku pravomoci, zásadní nedostatky projevů vůle, absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost, požadavek na plnění, které je trestné, nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti, založení práva někomu, kdo v právním smyslu vůbec neexistuje, nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. S ohledem na konkrétní okolnosti případu, v nichž spočívá nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, se otázkou nicotnosti rozhodnutí nelze v podrobnostech zabývat. Soud však obecně reflektoval pravomoc poskytovatele část dotace (za splnění v rozpočtových pravidlech stanovených podmínkách) nevyplatit, tedy zjevně se o absolutní nedostatek pravomoci na straně žalovaného nejedná.

Nad rámec výše uvedených závěrů soud pouze pro doplnění (za splnění hypotézy, že postup žalovaného vychází ze zjištění svědčících o porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek žalobcem) dodává, že podle § 44a odst. 9 věta první a druhá rozpočtových pravidel (ve znění účinném do 19.2.2015) ve spojení s § 10 odst. 1 písmeno g) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, vykonávají správu odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále finanční úřady podle daňového řádu. Porušitel rozpočtové kázně má při správě odvodů za porušení rozpočtové kázně postavení daňového subjektu. Pokud je tedy naplněna hypotéza, že žalovaný pojal podezření na porušení rozpočtové kázně v souvislosti s porušením pravidel

pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, přitom ve vztahu k těmto skutečnostem byla u žalobce provedena daňová kontrola, byl následně povinen její výsledky respektovat. Zákon svěřil pravomoc autoritativně rozhodnout o tom, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, správci daně, jeho závěry je pak poskytovatel dotace vázán. Došel-li v daném případě správce daně k závěru, že se příjemce porušení rozpočtové kázně v tvrzeném rozsahu nedopustil, byl žalovaný povinen platbu dotace v části adekvátní se závěry správce daně, vyplatit.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. Žalobci, který měl ve věci plný úspěch, náleží právo na náhradu nákladů řízení. Ty představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Dále přiznal soud žalobci náklady na zastoupení advokátem za 3 úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání repliky – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“) po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu; celkem 10 200 Kč. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto s ohledem na § 57 odst. 2 s. ř. s. se náhrada zvyšuje o částku odpovídající této dani – o 21 % z částky 10 200 Kč, tj. o 2 142 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. srpna 2017

Mgr. Aleš Sabol v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.